Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

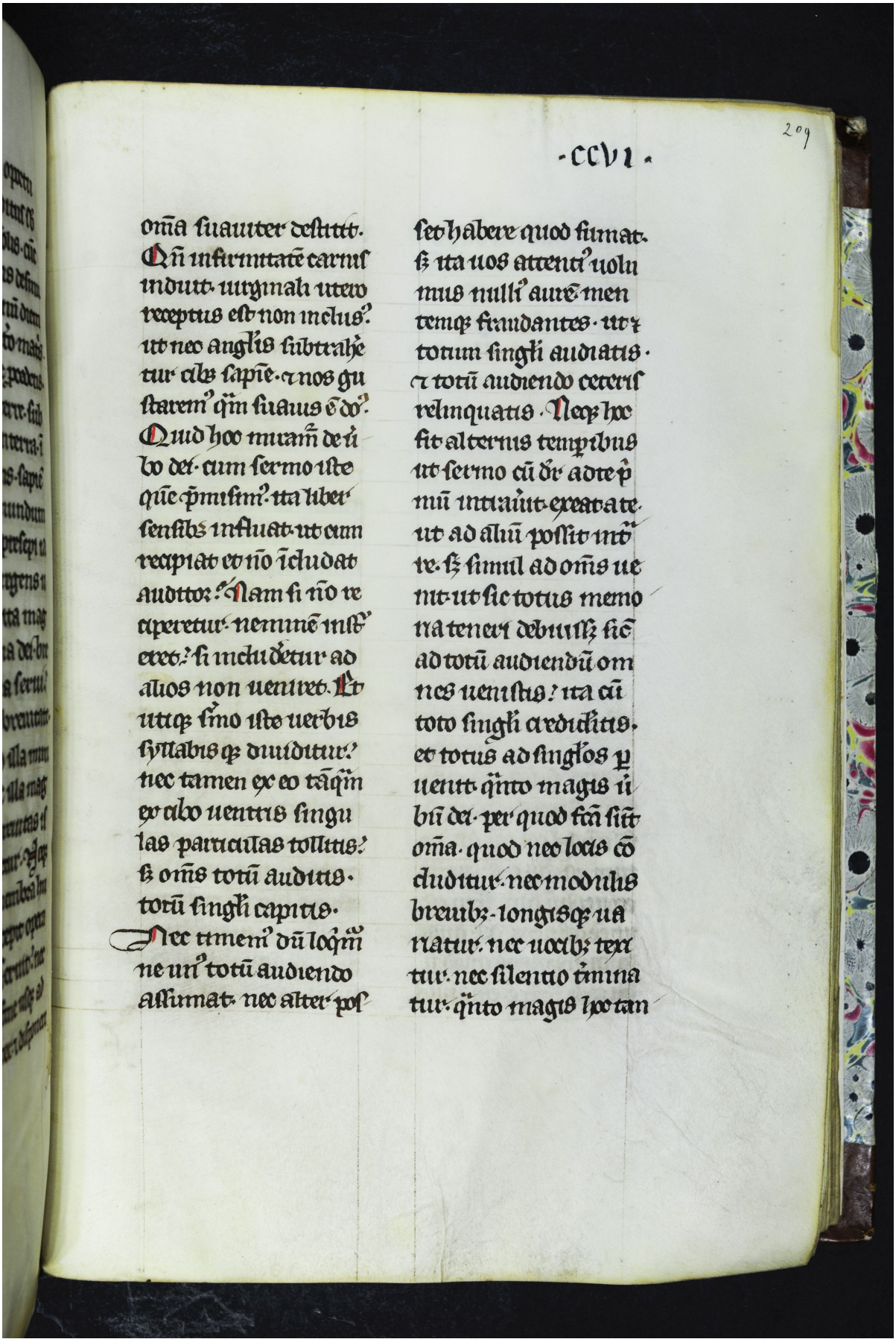

209

·ccvi·

oñā suauiter delituit.
Q̄ñ infirmitatē carnis
induit. uirginali utero
receptus est non inclusus.
ut nec anglis subtrahe
tur cibus sapiē. nos gu
staremus q̄m suauis ē dñs.
Quid hoc mirabile de ui
ro dei. cum sermo iste
quē p̄mittim⁹. ita liber
sensibus influat. ut cum
recipiat eos nō ī cludat
auditor? Nam si nō re
peteretur. nemini⁹ intel
ligeret? si includ̄etur ad
alios non ueniret. Et
utiq; sīmo iste uerbis
syllabis q; diuiditur?
nec tamen ex eo tā q̄m
ex cibo uentris singu
las particulas tollitis?
& oñs totū audituis.
totū singli capitis.
Nec timem⁹ dñ loq̄m
ne uni totū audiendo
assumat. nec alter pos
sit habere quod sumat.
& ita uos attenti uolu
mus nulli aure men
temq; fraudantes. ut
totum singli audiatis.
& totū audiendo ceteris
relinquatis. Neq; hoc
fit alternis temp⁹ibus
ut sermo cū dr adtep
mū intermittat. creata te
ut ad alīū possit mit
te. & simul ad oñs ue
nire. ut sic totus memo
ria teneri debuisset sic
ad totū audiendū om
nes uenistis? ita cū
toto singli credidistis.
et totus ad singlos p
uenit. q̄nto magis ī
hū dei. per quod fā sūt
oña. quod nec locis cō
cluditur. nec modulis
breuib; longisq; ua
riatur. nec uocib; tem
tur. nec silentio tāmina
tur. q̄nto magis hoc tan